

Gittai István

Helynek szelleme

Felköltöztem a dombtetőre
bámulni búzatengert,
hómezőt és csillagokat.

Habár szeles a hely,
és messzi a szomszéd,
itt ügyelhetek csak
igazán magamra.

Mint a madár, lám:
minden bokorról, fáról
szabadon csipegethetek,
és repülhetek tovább.

Szemfényvesztők jöttek

Tenger felől
szemfényvesztők jöttek.
Nyakukban távcső,
s göngyölt köpeny
hónuk alatt.

Megkérdezték
merre van a város,
s hogy nem tudunk-e
eladó tüzet?

Készségesen
amoda a domb
mögé mutattunk,
ahol is a város,
és eladó a tűz.

Máskülönben
halszag szállt a szélben,
s épp erőre kapott
az égi kék.